

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

וְכִי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
עֲבָדִים עֲבָדִי הֵם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:
וְיִזְכְּרָה בָּהּ זֶה

הגהות הב"ח

(א) גם' סיסא לגווי
ארישא: (ב) שם דלל
ליתר ללנלוי:

גליון הש"ס

נחמ' ביון דנפול גלי
דעתיה. עין נדרים ל"ד
ע"ב גרין ד"ה אחר רנא:

הגהות דגר"א

(א) תוֹשׁ' דִּיהּ מ'. גִּיל מ'.
גִּיב וְהַגְמִיר חֹסֶד כִּימֵר
מַשְׁלֵשׁ (וּפְתַח רִבִּיט בַּחֲמַת
סִיר שְׁלִיב סִיק י"ב):
(ב) שֶׁ דִּיהּ מַעֲבִיר.
אֲפִי מ'. גִּיב וְרַשִּׁי
בְּקֻדְשִׁין (גִּיב מ' חוֹלָה):

רבינו חננאל

[illegible]

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

דב נחמן ורב חסדא ב'י. תימא דכשליה משיילן (וינא דף לט. וסא: ד"ה הלא) אמר מילא מיס ונתן לחבירו רב ששת אמר כרגלי הממלא ור"ג אמר כרגלי מי שנחמלאו לו ומסיק דכמנבע מניאיה לחבירו פליגי דמר סבר קנה אמר קנה ודמנבע דלרז מחמן קנה חבירו ולכך רב כרגלי מי

שנחמלאו לו ורש"י גרס הסם מ"ס קני ומר סבר דלא קני ור"ג חזירו וכולהו סברי דלא קני חזירו אלא רב נחמן דלמגביה נמי לא קנא ולכן כשלקח חזירו ממנו קנאו (א) וכן הספקר שממיון לקנות אצל המגביה לא הגביה לקנות (ב) ורב שם סבר דקנה הממלא דמיון לא קנה חזירו הוא קנה ולכן הכי כרגליו ור"ם פ"י דהסם רב נחמן מודה דקנה חזירו דלוי חז לא חזרם שיש הרבה מים בצור ועוד אומר ר"ם דשפיר גרסינן חזירו וסבר ר"ג לא קנה חזירו כי הכל וגם הממלא לא קנה ולכן כשעמם רב קנאס והכי כרגליו ורב שם סבר קני חזירו מטעם מרגו שזי לנפשיה ודיון דלא קנה חזירו אלא מטעם דזי לנפשיה ואי הוה זכי

לנפשיה הוי כרגליה סמחא נמי חסד
לחבריה הוי כרגליו ולא עדיף מנייה
לענין תומכין וכו' כאליו וכו' לנפשיה:
תופס זבע"ח במקום שחב
למאריה ז"א קני. מין
שפרשי משום דלא עשוהו שליח מין
נראה דכפ' סוכוב (שמוע"ט דף עז: ושם
ד"ה את) משמע גבי עובדא דיימר בר
חשו דתופס לנפשיה במקום שחב
למאריה לא קני אפילו עשוהו שליח:
איתבייה רבא אריב נחמן, אש"ג
לדעיל (ד"ה יט) דמי רבא
דוקיה דמרי בר חמא משמע דסבר
לו קקא חסדא שמה קבלה שמה מרבי:
יבול חסור בו אש"י חבאי הויב.
הויב חסור בו אש"י חבאי הויב.

משום אבא "כהן
אדם קונות לו בכל
ענין רבנן דלא (ו) אתי
ביב"ר חייא בר יוסף
יעקב בר אידי גויקין
חייא בר יוסף פיאח
על השאר אין לו בה
מליתו עליה מעבירין
שכחה ואי אמרת
נות לו בכל מקום נקנו
הבא במאי עסקינן
רבנן כי לא אמר מאי
על היתא רבנפילה ניהא
לא ניהא ליה דנקני
רב

שחזור עובר משום עבדי הס: **א**ר יוחנן הסגניה מציא לחבירו
במקנה חבירו. ואע"ג דלית ליה לרבי יוחנן פסקא הכותב (מחזיק)
דף מד: וסס דיה ואמר) ובפ"ק דגטין (דף יא: וסס דיה המוסר) מופס
לכ"ל בל"ג"ח לא קני היינו דוקא היכא דלא שייך מנו דגו דקי לנפשיא דאין
הביו חייב לכל תופס אבל תופסא דלמא מנו קנא: **ו**לא אמר
ז"ל ווא"מ דכוס דגטין (סס) תפסא ד"ר יוחנן כל האומר מנו
כאומר זכר וי"ל דשאי התם דעת אחרת מקנה אותו:
ארכע אבות קנות לו בב"ב מקום. וא"מ בלתי נערות (מחזיק)
דף לא: וסס ד"ה (א) דלמור גבי גונז כ"ס כשדס היה
ממגרר ויולא פטור דלמור שנת ולימור גניבה גונז בלתי וקאמר
יחי דאפסי לרבי' לימור שנת איכא לימור גניבה ליכא ואמאי הא
במציאה דלא ימי לנאוי ובגט משום עיגונא ולרב שש דלמור כמון
[ב] אמרי רשע לא מיקרי ווע"ג דעני המהפך בחררה ובא אחר
לא ליתרע מלחזק ארעא אחרמיא אבל במציאה או בהפך דליכא
המפסות כגא תמלך דף כל: ד"ה מציחין:]

ממנו ואספא אשמועין דהיבא דלא זכי ביה איורו מגו דלי צעי זכי בלא אחר: סא. ממתי דהכא מני: דאמר תחילה. האי לוי זכתי ובה דאמר תחילה האמר ליה מתחילה הנצחיה לזרבי ולא

ללכרך ויעולם המגביה מתיא
לחבירו קנה חבירו דומיא דמעמי לעמי:
כפי נמי מספכר. חזיתי תחילה
משעת הגבה קאמר מתני': מדקסני
סיפא כו'. ואי תחילה דסיפא לאו
משעת הגבה קאמר אלא וימי
תחילה קודם שנתיה לך נחכוומי
לכות זה: לפס י. למיתנא זה
תחילה פשעא דלפי לא אמר תחילה
בפירוש מסתמא תחילה קאמר דלא
כפי למימר לא וזה כה עכשו והלא
איהו נדיו: אלא לאו הוה קמ"ל.
דרישא דמתני' דקמי וזה כה בדאמר
תחילה ואשמועינן סיפא דלס משנתנא
לו טען לו אחת טענה ואמר אני
הגבהיה מתחילה ללכרי ולא אמר
לכלס דגלי דעמי שנתניה לו
לדעתיה דהאי אגבהיה: ואידך.

כִּי נִתְחַן אִמֶּר כֵּן דִּמְנָה סִיפָא
לְעִצְמוֹ כְּמוֹה דְּבָרִים אֵל
כַּעַל הַבֵּית נִבְשׁ עָמִי
אֲבָל אִמֶּר לוֹ עֲשֵׂה עִמָּךְ
שֶׁל כַּעַל הַבֵּית הוּא
כִּי כַּעַל הַבֵּית הוּא ^(א)
לְחוּזֵר בִּרְאִי אִפִּי כַּחֲצִי
דְּלֵא הֲדַר בִּיהִ כִּי כַּחֲצִי
בִּיהִ ^(ב)יַעֲמָא אֲחֵרִינָא
יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים ^(ג)עֲבָדִי
אִמֶּר ר' חִיָּיא בִּר אַבָּא
מִצִּיָּאָה לְחִבְרֵי קְנָה
מִשְׁנֵתֵינוּ ^(ד)דְּאִמֶּר תְּנֵה
מִתְנִי ^(ה)יֵרָאֵה אֶת הַמְּבִי
אֲחֵר וְהַחֲזִיק בָּהּ זֶה
גַּמְ' אִמֶּר רִישׁ לִקְטִי
כִּרְדָּאֵל יֵאָרְבֵּעַ אֲמוֹת ^(ו)
מִקּוּם ^(ז)יֵאָרְבֵּעַ אֲמוֹת ^(ח)
לְאֲנָצוּי אִמֶּר אֲבִי מִו
פִּיאָה אִמֶּר רַבָּא מוֹתִיב ^(ט)
אִמֶּר אֲבִי מוֹתִיב ר' ^(י)
יְנִטְלִי מִקְצֵת פִּיאָה וְחֵרֵק
כְּלוֹם נָפַל לוֹ עֲלֶיהָ פִּרְרֵי
אוֹתוֹ הִימְנָה וְכֵן כְּעוֹנֵט
אֲרַבְעַת אֲמוֹת שֶׁל אֹרֶךְ
לֵיה אֲרַבְעַת אֲמוֹת דִּידִּי
דְּלֵא אִמֶּר אֲקִי וְאִי תִקֵּי
הוּי ^(יא)כִּיּוֹן דְּנָפַל גְּלִי
לֵיה דְּנָגְקִי בִּנְרַבְרָא

הוא שאינו שלו כעבד שאם בזה לעמוד לו שזכרו מכלל ואילן ולחזור בו
 ויחזור בו: ואם סאמר משפוטו. דקמי אני וימיני בזה וזה בזה ומשמע
 לן את וזה בזה בעשיו וזה בזה ואפי' שהבינה לנורף חזירו היינו טעמא
 משום דקמי ואמר לחזירו מנה לי ולא אמר וזה אהי לי בהגבהת
 מלא שלא עשא שלי להקנות בהגבהת עד שעת נמינה והרי
 קודם נמינה הדר בו זה משלימומו: קונוט לו. אם יש סביבותיו
 דבר הפקר אין אחר רשאי לתפוסו: אמר אבי מוסיב ר' חייל. עלה
 חייביתא מממני' דמסכת פיהא: ואמר רבא מוסיב ר' יעקב. עלה
 דבר הפקר דדר גזיקין. נטל. אחד מן העינים: מקלס פיהא. שליטת
 מוכר: וורק (לס) על השאר. רבי לקנות: יקטן ליה. בזה נפל לו
 בעלים ארבע אמות דמקון ליה כדן: כנפילס ניהל' ליה דגניק. לא
 נגתכרין לקטס כחורס תקנת חכמים כסבור שניפילמו יפה לו:
 ה"ב

דברה"ר לא תקינו ארבע אמות אחי שפיר: מעבירין אותו היסט
 ונטלו נקרא רשע (קדושין דף ע"ב ושם ד"ה ע"י) היינו משום דאחריו
 למכור הכי אפילו רשע לא מיקרי וכו' (א)

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

ה' ת"י פ"ב מהלכות
מחנות עניים ה"ח
סמג לארץ דפד:

מוסף רש"י

והתווסף לבעל חוב.
שלה התוספת מעטעילין של
זוה לנזק נעל חוב.
במקום שחוב האחרים.
שמספר כנלי חובין אחרים
התוספת לא קרה. דללו
כל כמנייה לחוב זה (דו
לכות את זה (בתוכות דו)
אבל אמר לו עשה עמי
מלאכה אחרת. שלם פירש
לו ילחץ מולחם כנזר וקבן
דיוו כר בעל העל והת
הוא. וקיים בעל הית
הנגסה דפועל וקבן
סוף.

יֵינוּ חֲנָנִאל (הַמֶּשֶׁךְ)

והשיב בה בר נחמן סבר
המבנה כיצד יבנו
הם חבירו, בר נחמן
לא קנה אדמה, וכן
היה אם אורי יבנה
המבנה כיצד יבנו
הם חבירו וזהו דאמר
היה זהו לא, ואם
השאלה לא היה זהו
לא היה זהו לא היה
יתכן, וכן בר נחמן
דברתו לא תרעה שם
המבנה לכהן: בשביל
ללקט לו מציאות חכ
ודאי אומר אומר
דאמר: תחילה: יבנו
הם חבירו, וזהו דאמר
היה זהו לא, ואם
השאלה לא היה זהו
לא היה זהו לא היה
יתכן, וכן בר נחמן
דברתו לא תרעה שם
המבנה לכהן: בשביל
ללקט לו מציאות חכ

א) דברי רבינו ז"ל אליו הובא
שם בש"מ כאן בשם הרמב"ן
ז"ל שכתב דרבינו נתנאל דהדר
כיה ר"נ פ"ט ועי' בתוס' כאן
ד"ה ר"נ.